

Kûbaard – Kenia – Doch Dyn Dream – Matunda – WIEK

Harrie Vermeulen

Tien jaar geleden ging onze Wytske nog even op wereldreis, alvorens zich te laten mee slepen in de maalstroom van het "volwassen-zijn".

In Nairobi, de hoofdstad van Kenia trok ze een paar dagen op met een Amerikaans meisje, dat drie maanden in West-Kenia (het armste gebied van Kenia) gratis Engelse les had gegeven, aan een groep bestaande uit grotendeels weeskinderen, in een gebouwtje dat voor basisschool moest door gaan.

Dit trok Wytske zich aan en dus op naar Matunda, een dorpje zo groot als Kubaard, op 10 uur hotsebotsend in een bus en nog anderhalf uur achter op een motofiets van de hoofdstad is gelegen. Ze verbleef twee weken bij een echtpaar dat de "school" runde. Gaf Engelse les en wat rekenen en nam intussen de situatie in zich op (mogelijkheden, onmogelijkheden).

Haar vakantiebudget kromp, nadat ze bij een naaister voldoende stof had ingekocht, om alle kinderen van een schooluniform te voorzien. Door een schooluniform zijn ze veiliger onderweg naar school en terug, omdat ze bij een groep horen.

Het nadeel bleek later, toen de landeigenaar van de grond waar het schooltje op stond, merkte dat de kinderen er beter uit zagen: de huur werd onmiddellijk verdubbeld!

Het liet Wytske niet los tijdens de rest van haar reis: op de safari, de sight-seeing en op de stranden van Thailand en in Brazilië.

Thuisgekomen richtte ze met een paar vriendinnen de stichting "Doch dyn Dream" op, met de bedoeling in Matunda een beter schoolgebouw op eigen grond en met een goede waterput te verwezenlijken.

Ondertussen kwam Skelte in beeld en zijn ze

ook samen naar Matunda geweest en later vanuit Kûbaard verhuisd naar Mantgum.

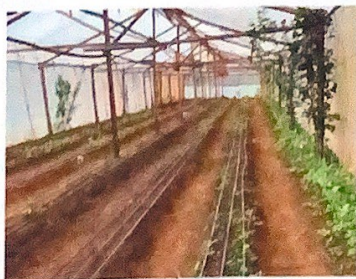
Naast allerlei acties op scholen vindt er in Mantum op nieuwjaarsdag de "Hassie-Bassie" wandeltocht plaats, waarvan de opbrengst naar Stichting "Doch Dyn Dream" gaat.

Ik ben zelf naar Matunda geweest.

Na een aantal jaren in dorpsbelang te hebben gezeten, zit ik al een tijd in het bestuur van WIEK. Ik vond dat wij in onze welvaarsstaat (5^e rijkste land van de wereld), eens verder moesten kijken dan onszelf. Verder dan ik, onze familie, ons dorp en zelfs ons land. Het is maar waar je TOEVALLIG geboren bent. Met in mijn achterhoofd de doelstelling van WIEK (het vermogen moet ten goede komen aan duurzame energieprojecten) en de mogelijkheid tot controle (ook in de toekomst), heb ik daar drie weken rond gelopen. Veel gezien wat al door stichting Doch Dyn Dream gerealiseerd was, veel gesproken en veel gerekend en met de "schoolaannemer". En heb ik mij verder verdiept in de Keniaanse manier van bouwen in deze arme streken. Het is ongelooflijk wat men daar met handzaag, bijl, beitel en hamer presteert!

Naast alle leuke en goede dingen heb ik mij ook op de zwakke punten van dit project gericht. Het grootste probleem in dit schoolproject is de afhankelijkheid van giften voor de schoolmaaltijd. Een groot deel van deze kinderen krijgt hun hoofdmaaltijd tussen de middag op school.

Thuis gekomen heb ik het één en ander uitgewerkt: een eigen kas, voorzien van water, dat uit een waterput naar de kas wordt gepompt. Dit door middel van stroom opgewekt door zonnepanelen en opgeslagen in twee grote accu's. De opbrengst van de kas voorziet in ruim 1/3 van de benodigde hoeveelheid voedsel.

Na een paar jaar blijkt het nog steeds een doorslaand succes, dat volledig in plaatselijke Keniaanse handen is. Er is zelfs zo veel water beschikbaar, dat uitbreiding (meer kassen) mogelijk zou zijn, als er weer middelen beschikbaar zouden zijn. Ik krijg regelmatig foto's van nieuwe oogsten en overzichten.

Hoewel sommige bestuursleden er in het begin sceptisch tegenover stonden, hebben wij enige tijd geleden unaniem een voorstel aangenomen wat globaal het volgende inhoudt:

Het bestuur van WIEK stelt (na goedkeuring) jaarlijks maximaal €3000 ter beschikking aan een project dat op duurzame energie innovatie gericht is in 3^e wereldlanden of elders.

Misschien lijkt dat bedrag niet erg groot gezien onze huidige situatie in WIEK, maar elke druppel telt. In de droge seizoenen in Kenia niet alleen figuurlijk, maar ook vaak letterlijk!

Er zijn ook enige Kûbaarders, die de stichting ondersteunen. Wil je meer weten, kijk op de site van de stichting: www.dochdyndream.nl

